

Crítica

David Castillo
dcastillo@elpuntavui.cat

AMIS, TAN EXCESSIU COM REVELADOR

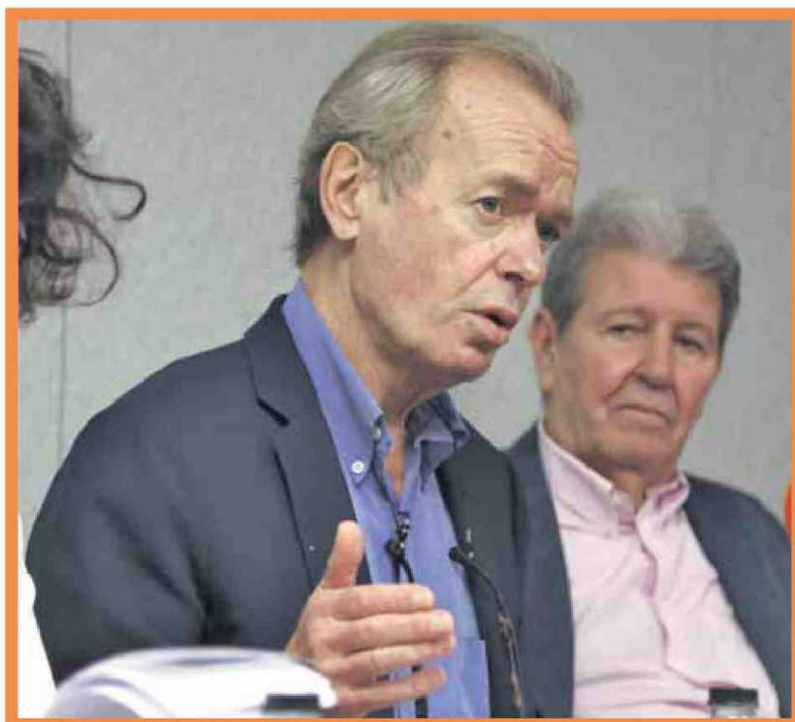
El volum de memòries *Des de dins* conté en les seves sis-centes pàgines tot un catàleg de l'univers Martin Amis: la brillant percepció de la realitat, la crítica literària, la imaginació i una càustica visió del món que sovint el porta a terra de ningú entre l'egotisme i la vanitat. Això es podria interpretar com un retret, però és el que volem d'ell, que sigui dur i fort com els equips de l'Atlético de Madrid i, a més, que tingui gol, que ja n'ha fet un bon grapat al llarg de la seva dilatada, per no dir extraordinària, trajectòria.

Al costat de nòvies, amics, amants i familiars, Martin Amis desplega una caòtica però il·lustradora història del seu temps, un retrat també íntim a través de les filies i fòbies d'un protagonista únic, una baula entre la generació del seu pare, Kingsley Amis, i la nova generació de Barnes, McEwan i els altres. Coneixíem altres llibres de no-ficció d'Amis publicats també per Anagrama, però aquest és potser el més personal. Recordo, però, una entrevista que li concedeix John Updike –en aquest volum no surt ben parat– amb la condició que l'acompanyés al metge on li havien de fer una petita intervenció en una mà. A *Des de dins*, Amis, com fa sovint en la seva obra periodística, salta de la vida personal a la professional, demostrant que totes dues estan lligades de forma indestriable. Ho podem comprovar perquè els grans protagonistes són escriptors que van fent

Des de dins

Autor: Martin Amis
Editorial: Anagrama
Preu: 23 euros

Martin Amis, amb l'editor Jorge Herralde ➤ JUANMA RAMOS

d'interlocutors i amics, des del seu amic íntim Christopher Hitchens fins a mestres indiscutibles, que ja havien estat amics del seu pare com el gran poeta Philip Larkin i el Premi Nobel Saul Bellow, de qui fa un retrat, però que podria haver tingut un volum biogràfic independent. Amis prefeix barrejar-ho tot, cosa que fa que el llibre s'escapi de l'erudició per entrar en una amena interpretació personal a partir de la memòria, d'una entrevista, d'un sopar o d'un moment de malaltia. Sense cotilles es mostra pletòric, les descripcions fan que el relat sigui revelador i que provoqui l'entusiasme del lector, que avança sense problemes mentre de la luxúria cap a una dona podem saltar a una sentència sobre l'obra de Dostoievski, Norman Mailer o

Philip Roth. Insisteixo que el caos de *Des de dins* trenca els aspectes rutinaris que hauria tingut una autobiografia o un llibre de memòries convencional per dur-nos a una altra dimensió, ben a prop de les animades novel·les d'Amis. Per exemple, amb aquesta cita de George Orwell, que és una declaració de principis: "Només es pot confiar en una autobiografia si revela alguna cosa deshonrosa (qualsevol que faci un relat positiu sobre si mateix segurament menteix)." El resultat fa que aquesta traducció de Ferran Ràfols de *Des de dins*, subtítulat *Com s'escriu*, hagi esdevingut un dels grans estímuls de la temporada, un assaig no gens previsible, cosa que als seguidors d'Amis sempre ens encanta.